

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliæ Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanuza Venerabilis memoriæ
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.**

§.13. Remanet nobiscum Christus in SS. Sacramento ne diabolus in nos aliquid attented, videns illum ad Patrem ascendere nos deserentem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](#)

granida, collectantes illos in utero sensit, vter prior in lucem prodiret.

Ut enim affectus erant amoris infiniti, verissime causare debebant in Christi pectore sollicitudinem multo graviorum, ubi vnu alteri fese fortissime opponit, tri ipse cederet: vt in calum ascenderet, lumine trahet cum reditus ad dextram Patris unde exierat: semper etenim vehementer ad se trahit reditio rerum ad suum principium unde egressa sunt: imo amplius dum hoc ascensuram hominibus futura praevide beneficia: Manete autem cum hominibus non minorem illi vim inferret: cum feruentissimus amor illi vim inferret, vt ab amato non discedere: cum autem amor Christi erga hominem sumpus fuerit, quia sicut illum Pater diligebat, ita ipse nos: sic enim testatur: *Sicut dilexit me Pater & ego dilexi vos: certissime amor hic eum quam maxime impellebat ut nobiscum maneret, sed nec momento nos deterret.* Cum igitur amoris industria vehementior sit in decollatione illa est quam ostendit veniens in mundu, indubie nulla ei praxis desideret, vt sicut tunc ad remedium recurrat sic illi nunc ad hoc non desiciat, & omnibus si satisfactum eius affectibus: nunc amplius quam tunc: quod si modo se declarat non minus, quam tunc, poterit, imo vero quantum intelligo, in morte sua se ostendit potentior: cum omnes creature eius desiderent potentiam: mihi persuadeo quod nunc minoria non possit quam tunc, imo multo maiora, quandoquidem signis evidenteribus utique quam tunc maneat cum hominibus magisque intima se singulis eorum vniat.

XII. Praxis autem Divina sapientie ad huius suis consecrationem, prima ad medium fuit conformis: quia sicut olim cum Patre suo mansit in propria figura & Divinitate, descendit autem ad nos in figura aliena mutuque accepta secundum humanitatem, quia illam velut superad dicta ueste contexit: ita nunc ascendit in propria sua natura corporali ad Patrem: quandoquidem secundum illam iam a mortuis tediuvius in calum ascenderit, ubi in corpore & anima sedet glorioius ad dextram Patris: quo amori suo plenissime satiascat: *Vado ad eum qui misit me: & manet nobiscum in figura aliena humanitatis & iesu 17.33 ueste mutuata, nimur sub ueste accidentium panis & vini, sub quorum speciebus remanet in SS. Sacramento, discedit in propria specie & remanet in aliena tegumenti illius quo suam abscondit humanitatem: itaque Divinitatem suam*

humanitatis habitu contexit: Et habuit intentus *Pauli*: ut homo: ita D. Paulus. Hoc modo perfectius fastis facit quam in principio affectus amoris erga homines: idque tam excellenter, vt non tantum inter illos, sicut iudei, remaneat, sed singulis virtutis: quandoquidem. Id probabis sub specie cibi sepe recipienti culibet virtutis: *In me manet & ipso deo in illo.* Ita declarat hoc & D. Aug. *Nec Diuina, cum in linea, inde exire, nec nos deserens, cum redire.* Nec quod egressus est mundum, Patrem deferunt sicut: quandoquidem per amorem & affectum in illo manerit: nec quando de mundo regressus est ad illud, nos suu defixi sociate: imo potius nobiscum remansit clarior demonstrans indicia quibus amoris affectum erga nos exploraret.

§. 73. Remanet nobiscum Christus in SS.
Sacramento ne diabolus in nos aliquid attinet, videns illum ad Patrem descendere nos deserentem.

Diuinis plane similitudinibus describitur *¶* nobis Spiritus S. diabolum consequens eius exponit conditiones. Apud Iob nobis preponitur in forma ceti: *Qui parat labia sua sustinere Leviathan, partes eius nobis exponit, vt in singulis notemus inclinationem eius in nostram perniciem: atque postularum cor eius sic deinceps: Cor eius induratum, labia eius etiam conditionis ut semper mors ac magis indurescat, & lapide fieri contradicit.* *¶* *Et confusus in quasi nullatoris inuenit: quanto Cetos namque ita frequentior malaeortus incudem bido pertinet, tanto videtur fortior obdurecere. In diuersis animalibus (teste Aristotele) flattus Deus cor carnis in molle, sed nervosum, quia virtus in illo vinit & latus in natura fortior: o leoninus animal: vehementer pars anteriori multo vigore. Porro balena particulariter mala, ut Plinio creditimus: cor habet supra modum durum, concretum & nodolum, ut feretur videatur vel lapis durissimus, vel incisus dimidiati imitaris: quo namque frequentius illi percursis eo fortius obdurecet. D. Thom. credit hoc *¶* *Id est de corde ceti, quia taliter illi natura proprieatem indidit que fortius resiliat catenis, pilibus, pelagi tempelatibus, vndeque decumantur. Coris quanto namque reliqui pisces illis negotiis terreni partur singulatim in abyssis, tanto velociter & vehementer cetis alligat illis se oppositum: de quo quod sequitur intelligo: Quem si balanus furi, timebunt**

timebunt Angeli & territi purgabuntur.

Quem locum sic explicat D. Isidorus: quando bæzena caput attollit super aquas, summa nauta formidine concutientur, quos appellat Angelos, quia velut nimis & legati totum illud percurrent, mare nuntia deferentes ex una parte ad alteram in Hebreo nomine ponuntur: *Eloim* quod significat fortis & potentem, q. d. a forte durisque se ostendere inter maximas tempes- teres vi quanto vnde vehementius opprimi in tanto sele opponat audacie, ut ipsos fortissimes superfaciat & horrore concutiat, nautas intelligi- go mare fulciantur. Verbum Hebreum: *Nasa*, quod significat ferire, insinuat fortissimos quosque se timidos ostenderet & fugere Balænam, dum se sentit percuti & vulneratam: tunc e- tenim si vel unquam suam depromit feroci- tam.

In his balænæ conditionibus egregie nobis diabolus exponitur: per cor eius violenter, signatur iuxta phrasim scripturæ communem: haec habet ita in malo oblitiam, ut nihil sit quantum durum, quod illum possit a malo etra- heteresquumque qualiter oppositione sibi facta sit peruvicior, arque ex graviori contarietate: Iu- toris accepit incrementum, inde sequitur: *Cum sublatis id est percossum fuerit, timebunt Angeli & territi purgabuntur*: est quod illum summa opere tunearunt, dum nouimus eius tunc maxime furorū accendi, dum vires illi opponuntur contariat quibus cœterantur, & quando tuas per- penitus, non omittit quia bitem suam, iramque exequatur. Timore petramus non modo per celli quando Christus a nobis abscedebat: ex e- namque audaciores contra nos sumpuit animos diabolus, cernens quod Christus nostræ conforsi nature vires illi ademerat, & ipse sibi confreg- erat quando matrem impugnans & filium: ut nar- rat in Apocalypsi D. Ioan. tempus partus expre- dictum futurum debeat, cuncte jam eum conarentur abriperere, bolus ille de ore exedit vi- Apk 19 resque perdidit: *Et proiecius est Draco illi magnus serpens antiquus qui vocatur diabolus & Satan*: superatus fuit in contradictione quam se illi op- poluit, atque in propria destructione, voluntatis eius dantes manit pernicacio ad nostram ru- inam: ingrat in nos animosq; surrexit, manit fu- rore rabidus, & velut irritatus arioi bilis no- stram studuit promovere damnationem: *Abiit facere prælium cum reliquis de nomine eius*: tali fu- ture contra nos conuictus & excudit, ut cer- tenuis illum Angelus clamare cœperit habitato-

rum terre miseris horribusque compatiens: *Va terra, quia diabolus descendit ad vos magnam* Apot. 12. *babenstram*, abie furentem vidit illum descen- dentem contra nos, & maiore compassione nostri miseretur Angelus, videntis quanta choleta in- flammatus descendenter hilum suum executurus: Christum eius: ne matrem imperiet: non illos superavit, immo vixus ipse & exortis expellit: *Venit Princeps huius mundi & in me non habet Isa. 14.30 quidquam*.

Vocat diabolum mundi huius principem ob- rationes quibus modo non licet immorari: Christus impugnat, sed se delatum ingressus: ex Christus es namque tempore ut modo diximus: crines illum su- manibus euulit, quandoquidem operatus euentus perauit, non respondebit, foralique pulsus eberrasset: in nos Nunc principes huius mundi ejiciuntur foras & que armatur, admodum miles in certamine vel monomachia decertans cum viris nobili, recedens ex arena vulniferis favi ius, noratus ignominia armisque exutus, omnem furorem suum, cum in ipsum non posset, in filios eius converte, & maximo quo potest furore vires suas collimat: ita tibi diabolum descrivo ex prælio recedentem quo Christum aggredens est, devictum, prostratum, confusum & omnibus exutum, & cum iam fu- rorem suum in Christum non posset exercere, illum in nos reuocat: *Magnam habens iram*. O Domine quis inuidus nos ab illo liberandi? Quid acturi ut tantam eius iram futoremque eva- damus? Si quando tanta non debacchabatur ira, quoniam uis Adam armis minutus esset iustitia originalis, illum tamen cœterent & superauerit & David licet potentissimus Deique donis ful- fultus ad primam tamen eius certaminis veli- tationem succubuerit, quid de nobis futurum, quando nunc tanta fuit indignatione? Plura di- co si iam comprimens videat Christum a nobis abeuntem, cum a cendat ad Patrem, ipseque sit qui i nos ab eius furore protegit, & nos inermes inueniens quam non sibi victoriem de nobis po- litebitur? Enge agite filij mei: sic Christus nos consolatur, eternum roboscum maneo: *In me manet & ego in illo*. Ne amitteris, velle! ego adsum defensor, & me vobiscum habecis.

Quid tenebras ille timeat qui secum solem VI. defert? Quid sibi a frigore metuat qui secum Sed nihil ignem defert ardenterissimum? Diabolus princeps nobis ti- est tenebrarum: Christus autem lux est mundi: mēdū, non est eis dampnum timeamus, cum Christum dū Chri- habeamus nobiscum qui luce sua inter palpus- tum hables nos ducit noctis tenebras. Diabolus gelu ei bensus

P trigidi- nobiscū.

frigidissimum quoad charitatem, Christus autem Divini amoris fornax: quantumvis acriter nos diaboli frigus impugnat, quid impeamus si Christus non: sicum ignis hic est Divini amoris ardentissimus ut suo nos calore protegat? In manu & ego in illo. Habetus illum in SS. Sacramento: nam ut nobiscum maneret hoc instituit migratus ad Patrem, ne nos illo destitueremur: idcirco diabolus suam in nos retinet indagationem, & quantumlibet concut, ex quo valde nobis inferte poterit detrimentum.

65. 45. Dedit Dominus filios Israhel per desertum, postquam redemerat illos de *Egypto* dum autem nous illis de terra promissionis deferuntur munia ad quam tendebant, ingentes illos repererunt gigantes, monstra dixiles hominum: *Vidimus monstra quadam filiorum Enos de genere giganteo.* Iudicabant autem terram illam talium

monstrorum productae, illos devoraturam, vnde probatur de spem omnem abiiciunt, sorteque seam de ex hiilo plorant omnium miserrimam, atque in murmuraria contra Moysen & Aaron feruntur, sediciose, sibi persuadentes mortem illis potius expedire quam terrena possessionem, vbi ex illis monstris tanta eos mala expectabant: proficit in modum Ioseph, solatus pusillanimes delectoque erigit animos, omnia facile superanda, nihil posse nocere transiuntibus, absit ut vos terra deseret, imo potius tantis robosumini viribus, ut monstra illa gigantum, ut panem sitis devoraturi: *Sicut panem ita eos possimus devorare:* ut autem illis perfectum prouocet animalum sic ait: *Dominus enim nobiscum est, nolite metuere: Scito Deum nobiscum esse, quo circuus nihil formidandum.*

VIII. Dedit nos Deus per huius mundi desertum Quae non ad terram promissionis calum, educens nos de his applicat *Egypto* id est statu nostrorum scelerum, vbi aduentus diabolus quod ex illis feceramus novas contra nos molitur oppositiones, monstruosos illos nobis representat gigantes, quasi nos essent consumpti: quam procerum giganteum inopie puerilis representat quae proponit renuntiare fornicationi, quae illam in oppressura, si procum a se dimicat, non habeat a quo nutritur, nec qui eius curam gerat, nec victimum procuret multo minus pallium, nec quidem aciculam aut innummulum unde via: ignoscat mihi Deus quae monstra illi proponit, ut singula videantur illam velle degluti totamque destructione: ususario iniusta restituere meditati horrenda

nims proponit monstra, si namque restituit, ne illi panis supererit ad victimum, quod bona firma in republica honoreatur, quod si ad inopiam recigatur, illius pallius sit tactus, & restituendo ad infelicem devolendum sit pauperatum: videlicet flagranti qui vita male acta perterriti, iuris cogitat remissionem, illico monstrosum obiciillum consumpturum: etenim si offensam remittat ut vecors anima explodat, qui aduersarij timore percussus & formidatus contritus, non andeat in medium profuisse horrois sui defensor, sed ab omnibus ut pusillanimes & cunctis que alii irridendus. (*Hanc de canere canarii.*) Sumamus animos, non est quod gigantes illos reformidemus: etenim nos non tamquam non deglulent, verum si Dei praecipia confundat obsecramus omnes gigantes in terram proteruentur & victores ex campo redibimus, qua nobiscum habemus Deum in SS. Sacramenta: Nihil timendum: etenim dum Deum habemus nos defendantem qui cum singulis nobis manet, Victoria letabimur perfectissima: *In me manet & ego in illo.*

Perpendit hoc D. Paulus & indicans si Deum habeamus nobiscum nullum timendum nos esse Antagonistam: sic ait: *Si Deus pro nobis aliis non legunt, si Deus in nobis, quis contra nos?* Quis vero Dominus adeo praeponet ut te nobis opponat si Deus Pro nobiscum & in nobis? Puerulus patri suo rite Nam ipsa canem non timeat & adlatraret aut metu illum concutientem non metuit: fectus enim est, videns secum patrem esse defensionem, Christus Pater noster est, mundi canis nobis adlatratur luxuris suis & carnis voluptatis, nos terretur: et diabolus autem frendet dentibus ut timore nos concutiat, Nihil verecamur, securi esse possimus, cum Pater noster Christus nobiscum sit ab omnibus nos crepus.

Proficiuntur cum filio Israhel Arca fidelis X. Domini quam viae comitem deferebant trans Alia pro futuri Jordani aquae vero Arca tenebant piz, que significavit, & licet rapidissimo densum impetu transiret, ne tamen cohinet ut rupes solidissime cadent, nec audent propriis accedere ad filios Israhel, secum Arcam Domini deferebentes. Aquas transmittimus Jordani tribulationum, persecutum & calamitatum huius mundi: aquas inquit quorū imperio & abundantiam ne timueatis submersuram: bono sumus animo nam nobiscum defertemus Arcam SS. Sacramenta, ned nos aqua minime submerget, venitamen quavis graves sint angustiae ad Arca prelata.

nam ut rupes immota consistent: capte me, illa
ipse nobis viam sternit quatenus sicco pede,
firmoque gressu , arque illis innixi transcamus
ad iter Regni cœlestis , nec nos auxilio suo de-
fuerit donec nos eius constitutus posseliores : e-
tenim ad Arcæ Dei conspectum, nulli labores,
damnoque nulla nobis poterunt offere. Si
Deus summum bonum nos comiteret, quod
malum nos impugnabit: Si Deus laborum levamen
nobis lateralis adierat, ab illis nos ven-
dicatorus, quos timere possumus cuia singuli il-
lum habeamus in SS. Sacramento. In me manet
¶ ego in illo . Revoluat quidquid voluerit con-
tra nos diabolus suis lenocinijs, astutis, dolis &
fraudibus: etenim his omnibus non nisi cladem
fieri ignominiosam? nam cum supremas in nos
animi vites exercentur, dum Deum nobiscum ha-
bemus, quam imbecilles fuū sint, agnoscet: quā-
doquidem non obstante eius furore finem non
refrat desideratum: immo potius rubore confu-
sus, nostrisque cognoscens vires se se absco-
lat fugamque meditetur, nos vero victoria lætemur
illusterrima: idcirco namque nobiscum manet
in SS. Sacramento.

§. 14. Christus suos in discipulu ad celum
solatur, cum illis remanens in SS. Sa-
cramento futurus eorum protector.

P 47 Lurum timere debent homines ne Deus
ab eorum decedat Societas: Ut enim expe-
riimento discunt quantis afficiantur ex eius
presentia beneficj, quando iam adiungunt alii-
qua via illum sibi posse eripi, metunt nec im-
mento ruinam suam, & velut tanti momenti la-
cura summo illos mortore confundit. Indigna-
tus grauerit Deus filii Israël, illius peccati
maximi reis quod expendit Spiritus S. quando
ascendente Moysē in monte vt cum Deo pro-
cessus eorum salute loqueretur in exercitandum illud
vna de Idoloratiz scelus turpissime lapsi sunt: Peccatum
maximum, quo nomine tertio repetitur, nempe
¶ Iu. 12 dura viculum sibi anteum confiarunt, in Deum
excerunt, adorarunt, illique gloriam pro prof-
peris cunctis tribuere successibus: Hi sunt Dij tui
Israël qui adserunt te. Proponit Deus severo
populum punire supplicio, medius interuenit
Moyses, & Dei manum à supplicio retrahit: cui
Deus: per placere, te namque intercedente hoc eis
remitto peccatum: verumtamen die illis, cum ta-
liter me excipiāt, eos relinqu & abeo, nec enim
populum ducre volo adeo rebellum Non ascen- Exo. 33, 3.
dam tecum, quia populus dura coruicis es. Replicat
Moyses: Domine quid quæso populus iste fa-
cturus est, ipsum te deserente? Quia ratione se
tuebitur, & incolamus perfidabit si tua fraudetur
Societas? Ego inquit Dominus Mittam præfusio-
rem sui Angelum, ut ejusdam Chananeum, & A-
morrah. Angelus à me mittendus illos à Cha-
naneis & Amorrah defenset, cui nec totus
poterit obesse mundus, damnoque vel mini-
mo afficeret: Angelus enim tali præualebit
industria ut nullo negotio omnes eorum euer-
tit inimicos. His nuntijs accepis descendit
Moyses & hoc primum populo indicat. Scitoce II.
quod Deus à vobis discedat, verumtamen non ita de-
vos derelinquet auxilio delitiosos Angelus enim plangunt
eius supplebit vices, qui vos comiteret & prote-illum
gat, quo fuli subdio, non est quod hostem vi- Israelitz,
Iuni timeatis: eius namque protectione tui pro-
ficeimini.

Quam primum populus hæc verba audiuat
genitus & suspirans omnes atollunt in cælum,
irritantes intonant trehos summo langueſcunt mor-
tore, pell'omne in diuini funerali. Audientque Exo. 33, 4
populus sermonem hunc pessimum, luxit & nullus
ex more induitus est cultu suo. Cenitque populus in-
fortunium hoc illi quo nullum gravis, quod
Spiritus S. hoc verbo manifestat, Sermonem pessi-
mum. Non illis Angelus satisfacit à Deo datus
defensor: nullum etenim potest bonum
malo illi quod ipis ex eius discipuli imminebat:
vnde tantis hoc mortoris & tristitiae declarant
indicijs. Placeat argumentum hoc confirmare
verbis Ieremias quibus ruinam clademque ex-
ponit Ierusalem superueniente ex eo quod Deus III.
ab illa discenderat: arque ex isto planctu quem
Et apre-
describit Olaus ab ipius afflumentum ob suppre-
mam hanc calamitem illis opprimentem/ Declarata si-
religiosi quasi Leo umbraculum suum: His verbis molitudo
Ieremias de Deo loquitur: quo tempore Leo Hiero-
spelzi sui vigiles agit custodias, non est quod ti-
miae.
met aliquem in illud irruptum, quia sua ferro Hiero. 25.
citatis fortitudine tuis illud defendit, & eromta-
men illo id deferente & destitente patet omni-
bus obuiam ut quisque de illo quilibet animo
sederit, agat.

Idem declarat de Ierusalem, quamdiu Deus in
ea colebat & debito cultu adorabatur, sicut e-
nim ipsi Ierusalem velut Leo fortissimus eam
defendens velut propriam dominum, quibus cu-
mulatur bonis? Quam illustres obtinet victorias?
Nullus inimicorum illi vim infeste potuit cam-
P 2 que